

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 004180 19 Кж 4
Бања Лука, 12.12.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Мерсиде Бјелобрк, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених М.М., С.Р., С.Г., Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О., због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалбама бранилаца оптужених М.М., адвоката И.Б. из С., оптуженог С.Р., адвоката Б.Х. из Т., оптуженог С.Г., адвоката П.П. из З., оптуженог Н.П., адвоката Р.Г. из В., оптуженог М.К., адвоката Ј.Г. из З., оптуженог Г.Ч., адвоката Ж.Р. из И.С. и оптуженог Н.О., адвоката Д.К. из З., изјављеним против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 004180 19 Кв 15 од 29.11.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 12.12.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбијају се као неосноване жалбе бранилаца оптужених М.М., С.Р., С.Г., Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О., изјављене против рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 004180 19 Кв 15 од 29.11.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 004180 19 Кв 15 од 29.11.2019. године, продужен је притвор против оптужених М.М., С.Р., С.Г., Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О., након потврђивања оптужнице Окружног јавног тужилаштва у Источном Сарајеву, Подручна канцеларија у Власеници број Т17 2 КТ 0003186 19 од 26.11.2019. године, којом се терете због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. Кривичног законика Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), тако да притвор, по том рјешењу може трајати до изрицања првостепене пресуде, а најдуже 2 (двије) године, са обавезом контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца, од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен из разлога одредбе члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), док за притворске основе из тачке а), б) и в) цитиране законске одредбе, предложене у односу на сваког од оптужених појединачно, првостепени суд, према образложењу побијаног рјешења, није нашао постојање тих разлога.

Против наведеног рјешења, благовремено, жалбе су изјавили браниоци оптужених М.М., адвокат И.Б. из С., оптуженог С.Р., адвокат Б.Х. из Т., оптуженог С.Г., адвокат П.П. из З., оптуженог Н.П., адвокат Р.Г. из В., оптуженог М.К., адвокат Ј.Г. из З., оптуженог Г.Ч., адвокат Ж.Р. из И.С. и оптуженог Н.О., адвокат Д.И. из З..

Бранилац оптуженог М.М., адвокат И.Б. из С. је жалбу изјавио, како наводи, због погрешне примјене закона, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и умјесто притвора оптуженом одреде мјере забране и то кућни притвор. Аргументима из образложења жалбе, оспорава се правилност и ваљаност разлога, датих за закључак о постојању посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, посебно указујући на протек времена од извршења дјела за које се оптужени терети потврђеном оптужницом.

Бранилац оптуженог С.Р., адвокат Б.Х. из Т. је жалбу изјавио због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи и умјесто притвора, оптуженом одреде мјере забране из члана 184. и 185. ЗКП РС. Аргументима из образложења жалбе, оспорава се ваљаност разлога, датих за закључак о постојању посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор продужен побијаним рјешењем.

Бранилац оптуженог С.Г., адвокат П.П. из З. је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, те оптужени пустити на слободу и да му се одреде мјере забране из члана 184. и 185. ЗКП РС. Аргументима из жалбе се указује на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, те оспорава ваљаност образложења за притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Бранилац оптуженог Н.П., адвокат Р.Г. из В., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу или рјешење преиначи и оптуженом одреде мјере забране. Аргументима из образложења жалбе, није указано на било који од облика битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачке 1. и 2. ЗКП РС, тако да се, у суштини, тим аргументима оспорава правилност и ваљаност разлога, датих за закључак о постојању посебног притворског основа из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС

Бранилац оптуженог М.К., адвокат Ј.Г. из З., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног закона и повреде члана 5. став 1. тачка ц) Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (у даљем тексту: Конвенције), са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу или одреде мјере забрана или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном вијећу на поновно одлучивање. Аргументима из жалбе се оспорава постојање основане сумње да је оптужени

починио кривично дјело за које се терети, указује се на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, те оспорава ваљаност образложења за притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Бранилац оптуженог Г.Ч., адвокат Ж.Р. из И.С., у жалби наводи да је побијано рјешење донесено уз повреде члана 310. ЗКП РС (жалбени основи), прецизирајући да рјешење побија у дијелу посебног разлога из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, са приједлогом да се жалба уважи и одбије приједлог за продужење притвора, те оптужени пусти на слободу. Оспорава се ваљаност образложења за притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, указујући и на повреду одредбе члана 3. и 5. Конвенције.

Бранилац оптуженог Н.О., адвокат Д.И. из З., жалбу је изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи и притвор укине или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање. Аргументима из жалбе се оспорава постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети, указује се на повреду права на одбрану и тиме битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) у вези са чланом 143. став 2 ЗКП РС, те оспорава ваљаност образложења за притворски разлог из члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Испитујући спис предмета и рјешење у дијелу који се побија жалбама, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалби бранилаца оптужених С.Г. и М.К., изнесени у прилог тврдњи о повреди права на одбрану и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Наиме на рочишту за изјашњење поводом приједлога за продужење притвора, које је одржано дана 29.11.2019. године пред првостепеним судом, браниоци оптужених су изјавили противљење наведеном приједлогу, на начин да су се детаљно изјаснили за сваки од посебних притворски разлога из одредбе члана 197. став 1. тачке а), б), в) и г) ЗКП РС, за које је тужилац, у односу на сваког од оптужених појединачно, тај приједлог и образложио у оптужници. Браниоци оптужених су оспорили постојање наведених посебних притворских разлога, указујући на одређене аргументе, по којима, са становишта одбране, није нужна даља примјена мјере притвора, као мјере принуде, налазећи основе за примјену мјера забрана. Слиједом наведеног, чињеница да су браниоци оптужених обавјештени о наведеном рочишту путем факса, у складу са одредбом члана 88. ЗКП РС (дана 28.11.2019. године у 13:58:22 часова), то приговори бранилаца оптужених С.Г. и М.К., са аспекта довољног времена за припрему одбране а поводом изјашњење по приједлогу за продужење притвора, и тиме повреди права на одбрану нису основани.

Нису основани ни аргументи браниоца оптуженог Н.О., изнесени у прилог тврдњи о повреди права на одбрану, јер је дјело за које се терети оптужником у односу на оно за које је спроведена истрага у овом кривичном предмету, у оквиру истог критичног догађаја и улоге оптуженог у заједничном извршењу са осталим оптуженим. Ради тога су тврдње о повреди одредбе члана 143. став 2. ЗКП РС

(прописана права и поуке осумњиченом) и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, без основа.

Надаље, основана сумња да су оптужени починили кривично дјело за које се терете, која је утврђена потврђивањем оптужнице Окружног јавног тужиоца Окружног јавног тужилаштва у Источном Сарајеву, Подручна канцеларија у Власеници број Т17 2 КТ 0003186 19 од 26.11.2019. године, којом се терете због кривичног дјела убиство у покушају из члана 124. став 1. у вези са чланом 22. и 37. КЗ РС, и даље постоји, што првостепени суд правилно закључује и образлаже у побијаном рјешењу, цијенећи доказе који су уз оптужницу приложени. О томе су дати ваљани разлози у побијаном рјешењу (страна 3. и 4.), доводећи у везу исказе бројних, поименично наведених свједока и материјалних доказа и то налаза о вјештачењу мобилних телефона, ДНК биолошких трагова, повреда оштећеног и других доказа образложених у побијаном рјешењу. Ради тога су без основа аргументи из жалби бранилаца оптужених М.К. и Н.О., којима се оспорава постојање основане сумње да су ови оптужени починили кривично дјело за које се терете потврђеном оптужницом, као законског услова примјене мјере притвора.

Аргументима из жалби бранилаца оптужених М.М., С.Р., С.Г., Н.П., М.К., Г.Ч. и Н.О., не може се оспорити правилност чињеничне основе побијаног рјешења, у погледу постојања посебног приворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Супротно приговорима из жалби, за успостављени притворски разлог, првостепени суд није цијенио само тежину кривичног дјела за које се оптужени терете потврђеном оптужницом и тежину посљедице. Наиме, ове чињенице су цијењене у повезаности са околностима које се односе на начин извршења кривичног дјела, да је дјело извршено на јавном мјесту, испред парохијског дома гдје се очекује поштовање самог мјеста на коме се налазе, тако да све те околности у међусобној повезаности, конкретном дјелу дају посебну тежину. Осим мјеста извршења дјела, на којем се, у критичном времену налазио велики број људи, као непосредних очевидаца критичног догађаја и повређивања оштећеног од стране седам лица, правилно се у побијаном рјешењу цијени и образлаже, чињеница да се ради о малој локалној средини у којој би, због оваквог начина извршења дјела и тежине посљедице, пуштање на слободу оптужених, резултирало стварном пријетњом нарушавања јавног реда.

Све наведене и образложене околности, као основа из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, у времену релевантном за продужење притвора, и по оцјени овог суда, потврђују правилност закључка побијаног рјешења о нужности даље мјере притвора по наведеном притворском основу.

У коначности, жалбама се не указује на неке нове чињенице и околности, којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу, а у односу на жалбу браниоца оптуженог Н.О., којом се наглашава погоршање здравствено стање оптуженог, овај суд указује на одредбе Закона о извршењу кривичних санкција Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“, број 12/10 са измјенама), те

одредбу члана 98. став 1. цитираног закона, којом је прописано да, у случајевима када не постоји могућност лијечења и могућност обављања специјалистичких прегледа у Установи за извршење кривичних санкција и мјере притвора, обољело притворено лице се упућује у одговарајућу здравствену установу.

Обзиром да се, према наводима из жалбе браниоца оптуженог Г.Ч., повреда права из члана 5. став 1. тачка ц) Конвенције, везује за жалбене приговоре у оквиру оспоравања чињеничне основе побијаног рјешења, са аспекта ваљаности датог образложења посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, то је овај суд кроз оцјену неоснованости тих приговора, утврдио да нису основани и приговори којима се истиче да је првостепени суд повриједио право на слободу и сигурност овог оптуженог.

Из наведених разлога и на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић